

Carrencà

Martorelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Adrià, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.52824
Longitud: 2.22886
UTM Est (X): 435666
UTM Nord (Y): 4597686

Classificació

Número de fitxa: 08115-3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XIII-XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Tot i que l'aspecte exterior és bo, a l'interior s'observen deficiències estructurals importants, que han estat solucionades de forma provisional.

Protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 29098

Generalitat i altres inventaris

Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Martorelles. Plaça de l'Ajuntament, 1
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dc., 24/03/2010 - 01:00

Descripció

La masia de Carrencà es troba construïda a la part baixa del nucli urbà, sobre la carretera de Montornès. Una part de la finca ha quedat sense urbanitzar, al centre del qual hi trobem el conjunt arquitectònic format per la masia, la capella, el celler, el pou i la masoveria. Des de la carretera s'enfila un camí que porta al recinte del mas, que queda tancat per una lliça, al costat de la qual hi ha la inscripció: "MANSO CARRANCÁ/ M.R/ 1667-1940". El volum principal és de tres crugies, consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. Al centre del frontis hi ha un portal d'arc de mig punt adovellat, des del qual arrenca el suport forjat del balcó del primer pis. Aquest té accés des d'un finestral d'arc pla de pedra carejada, com també ho és el finestral del costat. La resta d'obertures del volum són arrebossades, emmarcades de diferent tonalitat imitant la pedra carejada. Entre les finestres del segon nivell hi ha pintat un rellotge de sol ovalat. A l'interior es conserven la major part dels paviments de tova originals, així com els cairats de fusta dels sostres. A cada costat d'aquest volum hi ha un altre volum adossat de planta baixa i pis i coberta a una vessant. Tots dos tenen accés per portals d'arc escarser arrebossat, entre els quals hi ha pedrissos amb motius ceràmics. La resta d'obertures són totes d'arc pla arrebossat, excepte un finestral de pedra carejada amb llinda inscrita amb l'any "1667", que es troba alineat amb els finestrals del primer pis del volum principal. El seu interior ha estat reformat, especialment la part que acull les dependències municipals. Des d'aquesta surt un pontet que comunicava amb la capella, tot i que actualment l'accés es troba tapiat. El temple és de planta quadrangular i està coronat amb un campanar d'espadanya. A la façana posterior també hi ha adossats diversos cossos de dos nivells d'alçat i coberta a una vessant que responen a ampliacions fetes amb posterioritat. Des de migdia hi ha un annex amb un gran portal d'arc escarser ceràmic, que dona pas a un espai obert entre els volums. L'acabat exterior de tots els volums és arrebossat i pintat de color blanc, excepte els emmarcaments de les obertures, els angles cantoners i els arcs que imiten galeries als cossos laterals, que estan pintats de color cru. Els ràfecs presenten imbricacions de teula i rajol ceràmic. Davant la façana principal hi ha el pou d'aigua, la masoveria, molt reformada i habilitada com a bar, i a l'altre extrem del pati el celler.

Observacions:

Antigament, davant la casa hi havia una bassa i un safareig, avui desapareguts.

Història

El nom de Carrencà ja apareix documentat a finals del segle XII, en un pergamí del monestir de Montalegre. L'arbre genealògic del llinatge dels Carrencà es remunta al segle XIII, i té continuïtat fins als nostres dies. El mas era una de les propietats agrícoles més fortes de la zona, pel que comptabilitzava un bon nombre de camps de conreu de regadiu i secà i de bosc. A més, davant la masia, a l'altre costat de l'actual carretera de Montornès, hi havia hagut un molí fariner de la mateixa propietat, documentat des del segle XIII, que va ser motiu de nombrosos plets i conflictes al llarg de les diferents generacions. Aquest rebia l'aigua del rec gran, després d'abastir al molí de Lloberons. Al llarg del segle XVIII el mas Carrencà va esdevenir una de les explotacions vitivinícoles més importants de la comarca, tal com ho testimonia el seu celler. En aquest moment, l'any 1748, també es va construir la capella de Sant Domènec, que comunicava amb la casa a través d'un pontet cobert. Però l'arribada de la plaga de la fil·loxera, que afectava mortalment els ceps, va suposar la fi de la seva esplendor. Coincidint amb aquesta crisi, a finals del segle XIX els Carrencà van vendre la propietat. Durant la Guerra Civil, la casa va servir per allotjar refugiats. L'any 1949 la casa va patir la darrera de les grans reformes de la seva existència, quedant dividida en sis vivendes independents. Finalment, vers l'any 1985, va ser cedida a l'Ajuntament. A causa del seu estat estructural deficient, s'hi va fer una intervenció preventiva poc respectuosa amb la construcció, amb l'ús de

bigues d'acer vistes que en reforcen l'estructura.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Martorelles (Vallès Oriental). Direcció General del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya.

Enllaços d'interès:

<http://www.gelida.org/catalunya/genealogies.htm>

